

Koste Staten om 14 Aar at udløse det sjællandske Jernbaneselskab, ikke er ganske nøiagtig, men det ærede Mindretals Tal er dog paa dette Punkt heller ikke nøiagtigt, saa at vi egentlig ikke have Meget at lade hinanden høre. Feilen fra Fleertallet eller fra min Side, forsaavidt jeg har affattet Betænkningen, ligger deri, at jeg ikke har lagt Mærke til, at Indløsningen af Jernbaneselskabets Prioritetslaan ikke under nogen Omstændighed vilde koste Staten noget directe Offer, idet Prioritetsobligationerne ere uopsigelige, og altsaa ganske simpelthen vilde kunne ombyttes med uopsigelige Statsobligationer. Derimod har det ærede Medlem Uret, forsaavidt han har udtalt, at den Actiecapital, som om 14 Aar skulde indløses, kun vilde være 6,300,000 Rb.; thi den Størrelse har Actiecapitalen vel nu, men, dersom den vordingsborgske Bane, saaledes som det udtryffeligt er forudsat i Fleertallets Betænkning, bliver bygget af det sjællandske Selskab, og der saa derhos fremdeles, som der jo skulde, blev udstedt nye Actier i Anledning af Overtagelsen af de jydsk-syenske Baners Drift — og det skal jo ifølge Lovforslaget indtil en vis Grad staae det sjællandske Jernbaneselskab frit for, hvor stor en Deel af Capitalen det hertil vil tilveiebringe ved Actier, og hvor stor en Deel ved Prioritetslaan —, vilde Actiecapitalen om 14 Aar sandsynligviis snarere være 10 Millioner end 6,300,000 Rb., og det ærede Medlem kan i alt Fald ikke vide, hvor stor den under de givne Forudsætninger vil være. Hvis Statspapirerne paa den Tid, da Actiecapitalen skulde indløses, stode pari, og Actierne maaffee f. Ex. 5 til 6 pCt. over pari, saa skal det derhos villigt indrømmes, at det vilde være en meget god Forretning for Staten at foretage Indløsningen, men, hvis Statspapirerne til den Tid stode f. Ex. i 90, og Actierne skulde udløses med pari, vilde Staten have at dække 10 pCt. paa hver eneste Actie, og det vilde medføre en meget betydelig Udtælling; dersom Statspapirerne paa den Tid stode saalad, vilde det derfor maaffee ogsaa findes be-

tænkkeligt at kaste en saa stor Masse Statspapirer ud paa Markedet, selv om en stor Deel af dem foreløbigt blev paa faste Hænder. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen stor Overdrivelse tilstede i Betænkningens Ord, at man ikke kan vide, hvilke Offre det vilde koste om 14 Aar at udløse det sjællandske Jernbaneselskab. Noget vilde det altid koste, selv om Forretningen i Længden vilde være indbringende for Staten.

Jeg skal endnu kun, idet jeg foreløbigt forebigaaer det af det nævnte ærede Medlem selv indbragte Lovforslag, eftersom det endnu ikke er under Forhandling, med Hensyn til det andet ærede Mindretals (Nee) Bemærkninger, gjøre den Indvending, at, naar dette Mindretal uden Videre forudsætter, at Statsdriften altid vil være dyrere end den private Drift, da skulder han Beviiis for denne Paastand. Beviiiset kan ikke hentes derfra, at Staten nutildags bestyrer flere Foretagender dyrere, end Private kunde gjøre det; thi denne Tilstand er nedarvet fra Fortiden, hvor der ikke fra Statsstyrelsens Side blev udøvet en saadan Control som den, der nu har udviklet sig, hvorfor man da kunde indrette sig paa en bekvemmere og mere kostbar Maade. Hvis Statsdriften virkelig skulde blive dyrere end privat Drift, vilde det være en stor Skam for de Forsamlinger, der nu sidde for at controlere, hvorledes Staten indretter de af den ledede Anliggender; Rigsdagen vil jo aabenbart have det i sin Magt at vaage over, at Statsdriften paa ingen Maade bliver dyrere end den private Drift. Jeg vilde snarere have ventet en anden Indvending fra det ærede Medlems Side, og da han ikke selv er fremkommen med den, vil jeg dog nævne den, fordi den virkelig ikke er aldeles uden Betydning; det er den Indvending, at man maa stræmmes tilbage fra en Statsdrift derved, at man kan befrygte, at Rigsdagen vil blande sig altfor umiddelbart ind i Banernes Drift og forsøge at skaffe sig Indflydelse paa Tagterne, paa Banetogene o. s. v., Noget, som